

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: Sk 6,1-7   2. čtení: 1 Petr 2,4-9

Ev.: Jan 14,1-12

**Žl 33 At' spočine na nás, Hospodine,
tvé milosrdenství, jak doufáme v tebe.**

Kapka rosy z Božího slova: Pán Ježíš se připravuje na svůj odchod z tohoto světa. Odchází proto, aby nám v domě svého nebeského Otce připravil místo. Kristus touží po tom, abych i já jednou byl tam, kde je on! Proto se mé srdce nemusí chvět ani děsit...

Panna Maria - Královna máje

Z řeckého bájesloví: Na ostrově Kréta je jeskyně, kterou dal zbudovat král Minós. V této jeskyni je mnoho chodeb a chodbiček, které se navzájem tak proplétají a křížují, že kdo tam vejde, nemá šanci dostat se z jeskyně ven. V tomto labyrintu žil netvor Minotaurus. Pohltil každého, kdo se do tohoto bludiště dostal. Město Athény muselo jako daň posílat každý rok sedm mladíků a sedm dívek na Krétu. Tito mladí lidé se stali potravou pro netvora. Vždy bylo dost pláče, když se losem určovalo, které děti musí přijít o svůj život takovým strašným způsobem. Až jednou se nechal vylosovat princ Théseus. Ne proto, aby byl pohlčen, ale proto, aby zabil netvora a tak zachránil mnohé nevinné životy. Když se dostal na ostrov Krétu, setkal se s princeznou Ariadné. Té bylo prince líto, protože si uvědomovala, k jak těžkému úkolu se odhodlal. Rozmýšlela, jak by ho mohla zachránit. Dostala nápad: Dala mu velké klubko nití, aby před vchodem do jeskyně nit uvázal, a s klubkem prošel zrádným labyrintem. Až splní svůj úkol, bude se moci podle nitě správně vrátit zpět. Théseus tak učinil. Když se v labyrintu potkal s netvorem, pustil se s ním do boje. Po těžkém zápase zvítězil a pomocí nitě se vrátil až k východu

z jeskyně. Takto zachránil sebe i ostatní před strašným netvorem.

Svět, v němž žijeme, se v mnohém podobá labyrintu, v kterém se kříží mnohé cesty, cestičky a chodníky. V labyrintu světa lze velmi snadno zabloudit, protože ze správné cesty nás svádějí naši nepřátelé. Naštěstí nám přichází na pomoc ne královská dcera, ale Královna nebe – Panna Maria. Ona nám nepodává klubko

nití, ale svoji vlastní ruku, aby nás vedla cestami a chodníky našeho života. Ona nás dokáže ochránit před zablouděním, před nebezpečím těla i duše, pokud Ji o to budeme prosit. A nejen to, Ona dokáže přivést na správnou cestu i ty, kdo už zabloudili.

V Pasově je poutní chrám, v němž je milostný obraz Panny Marie. V jisté době před ten obraz pravidelně přicházel bývalý univerzitní profesor Brull. Přicházel sem za každého počasí, navzdory svému stáří i nemoci. Jeho známí si všímali, jak se zbožně modlívá před obrazem Panny Marie. Jednou jeden z nich prozradil svůj údiv a zeptal se Brulla, proč sem přichází za každého počasí, a tak upřímně se modlí. Tehdy Brull řekl: „Můj drahý, já už stojím těsně nad hrobem a mám za sebou hrozný život. Svobodní zednáři mě navrhli za profesora na univerzitě v Landshutu. Mým hlavním úkolem tehdy bylo odvracet mladé lidi od církve a získávat je pro svobodné zednářství. Tento nehezky úkol jsem plnil velmi svědomitě. Kolik mladých lidí jsem zničil svými přednáškami, to nevím, ale málo jich nebylo. Za toto všechno se musím zodpovídat před soudným Božím stolicem. Když mi nepomůže Ona,“ přitom ukázal prstem na obraz Matky Boží, „jak obstojím před Boží spravedlností?“ Oči se mu zalily slzami. Byly to slzy strachu, lítosti, ale i naděje. Uvědomoval si, že před soudným Boží stolicem nepůjde sám, ale půjde s Pannou Marií, která je nejen jeho Matkou, ale také Matkou Soudice, který ho bude soudit. Pokud soudce a souzený mají stejnou matku, tak potom jsou si bratry a jejich společná matka udělá všechno, aby bratr bratra neodsoudil. Samozřejmě toho si byl vědom univerzitní profesor Brull, ale toto si uvědomujeme také my, neboť Panna Maria je i naší Matkou.

Panna Maria je Matkou nás všech. Ve Francii je městečko Ars, v němž kdysi působil svatý farář Jan Vianney. Mnozí lidé k němu chodívali pro útěchu. Rádi se u něho také zpovídali, protože jim připomněl hříchy, na něž zapoměli. Před jeho zpovědníci stály dlouhé řady. Jednou do městečka Arsu přišla jistá paní ze Španělska. Byla oblečená v černém a na její tváři byla vidět bolest, kterou prožívala. Světec vyšel ze zpovědnice a procházel kolem ní. Sehnul se a řekl jí: „Neplačte, je spasen!“ Ona sebou škubla a on zopakoval tato slova. Žena zakroutila hlavou a řekla: „To není možné, vždyť spáchal sebevraždu.“ Světec pomalu a vážně vysvětloval: „Je spasen, jeho duše je v očistci a potřebuje vaše mnohé modlitby. Když skočil z mostu do vody, za ten krátký čas mezi mostem a hladinou vzbudil dokonalou, nadpřirozenou lítost. Tuto milost mu vyprosila Panna Maria, neboť během života vždy v měsíci květnu zdobil její sochu květy. Vzpomeňte si, že někdy si k vám přiklekl, když jste se modlívala před její sochou.“ Žena se divila, odkud toto všechno ví, vždyť jí řekl všechno tak přesně, jak to skutečně bylo.

Panna Maria nemůže zapomenout ani na tu nejmenší službičku, kterou Ji prokážeme. Jistě nezapomene ani na naše květnové modlitby a pobožnosti, kterými Ji budeme oslavovat.

Do přístavu Gabon připlula loď, která přivezla věci pro misijní stanici. Bílý otec, tak nazývali černoši svého misionáře, přišel převzít tyto věci, aby je potom přepravil po řece do misijní stanice. S misionářem přišlo i šestnáct mladých a silných černochů, aby mu pomáhali. Jeden námořník je pozoroval, jak usilovně pracovali. Až se obrátil na jednoho z nich a řekl: „Co to máš na krku na řetízku?“ – „No přece medailónek.“ – „K čemu ti to je?“ Mladý černoch se podíval na námořníka a řekl: „Co to máš na rukávu?“ a ukázal na zlatě vyšítku kotvu. Námořník mu řekl: „Přece kotvu.“ – „Co to znamená?“ zeptal se černoch. Námořník mu odpověděl: „To znamená, že jsem námořník a že mám rád svoji loď.“ – „No vidíš,“ pravil černoch, a přitom ukazoval na svůj medailónek, „to znamená, že jsem už křesťan a mám rád svoji Matku, Pannu Marii.“ Námořník už neměl co říct, jen pochválil černocha, že se tak směle hlásí ke svému křesťanství a k Panně Marii.

Zpytujeme svědomí a zkoumejme, jaký je náš vztah ke křesťanství, k Pánu Ježíši, k církvi a k Panně Marii, která je naší Matkou!

V měsíci květnu se můžeme zamyslet nad tím, jaký vztah má Panna Maria ke svým ctitelům a jaký vztah mají děvčata a ženy k Panně Marii.

Řeholní sestra z Kongregace dcer Panny Marie Pomocnice píše: „Po smrti své matky jsem zůstala sama se sestrou, která se vůči mně nechovala nejlépe. Od matky jsem se však naučila spoléhat se na Pannu Marii a ve všem se odevzdávat do její ochrany. A tak s její pomocí se mi podařilo, že jsem svoji sestru začala mít skutečně ráda, i přesto, že se ke mně tak chovala. Jednou mě poslala do blízké vesničky k jednomu pánovi, který bydlel sám. Když jsem přišla, zaklepala jsem na dveře. Otevřel mi a pozval mě dovnitř. Nic zlého jsem netušila. Pozvání jsem přijala. Jen co jsem vkročila do pokoje, hned zamkl dveře na klíč, vytáhl jej ze zámku a strčil do kapsy. Začala jsem se třást jako osika. Tušila jsem nebezpečí, které mi hrozilo. Muž vytáhl nůž

a řekli mi: »Odtud už neutečeš!« Tehdy jsem s největší vroucností silně zvolala: »Maria, Pomocnice, zachraň mě!« V té chvíli se dveře pokoje samy otevřely a já jsem jimi vyběhla ven. Běžela jsem a surovec za mnou křičel: »Jestli to někomu prozradíš, tak tě zmlátím!« Jen teď porušuji tajemství, abych vzdala slávu Bohu a poděkovala Panně Marii, která mě od dětství vzala pod svoji ochranu. K ní se snažím přivést všechna děvčata, jež jsou mi nyní svěřena.“

V inspektoriálním domě salesiánů na souostroví Antily organizovali soutěž mariánských kreseb. Rovněž jistě děvčátko se rozhodlo pro účast v soutěži. V určený den představilo svůj výkres, na němž byla namalována Panna Maria Pomocnice. Byl to poměrně skromný obraz. Ale matka, aby odměnila lásku, s níž jej maličká malovala, dala obraz zarámovat. Se sklem a pozlaceným rámem to už byl docela pěkný obraz. Umístila jej do pokojíčku děvčátka. „Když dcerka tak miluje Pannu Marii, ať nám ji Ona ochraňuje!“ říkávala matka.

Děvčátko spávalo vedle pokoje rodičů. Ti nevěnovali velkou pozornost tomu, že ji někdy slyšeli mluvit ze snu, neboť věděli, že se to občas stává. Tak se stalo, že jednou v hluboké noci nevěnovali pozornost tomu, když slyšeli, že maličká volala: „Maminko, maminko!“ Až když uslyšeli i jiné zvuky kromě jejího volání, přiběhli a spatřili ustrašenou dcerku se zkrvavenými rukama, v kterých držela zlomenou dýku. „Nedotkl se mě, nedotkl se mě!“ říkalo dítě s pláčem. „Kdo?“ – „Ten člověk, který sem vešel. Nedotkl se mě! Když vešel, začala jsem silně křičet a on mi vyhrožoval: »Mlč, nebo tě zabiju!« a hrozil mi dýkou, ale já jsem mu dýku zlomila. Ne já, ale Panna Maria. Ona mu bránila, já jsem neměla sílu, ale ona mi pomáhala.“

Děvčátko mělo poraněné a zakrvácené ruce. Zlomilo dýku z oceli, jako kdyby to byla křehká hračka. Cítila, že to nebyla ona, a přece měla v ruce polámanou dýku a ruce jí krvácely. Matka se slzami v očích pohlédla na obraz Panny Marie Pomocnice, který sama umístila nad dceřinu postýlku, a řekla: „Ochraňuj mi ji!“ Nyní tiskla k srdci svoji dcerku, která mezi vzlyky opakovala: „Nedotkl se mě.“ Stalo se to na souostroví Antily v roce 1977.

Šťastné dítě, které matka již v jeho útlém věku svěří pod ochranu Panny Marie. Šťastné děvče, které uctívá Pannu Marii jako svoji skutečnou duchovní Matku a svěřuje se její mateřské ochraně. Panna Maria nikdy nezklame ty, kdo jí důvěřují. Velmi jí na nás záleží. Byla to poslední vůle jejího Syna, aby nás přijala za svoje děti. Maria svoji mateřskou povinnost vždy plní. První povinností matky je dát dítěti život a pak tento život chránit. Panna Maria nás zrodila pro život věčný, proto nás chrání vždy, když někdo ohrožuje náš věčný život. Milá děvčata, drahé sestry! Pokud se některá z vás ještě nesvěřila pod ochranu Panny Marie, ať to udělá teď v mariánském měsíci květnu. To vám ze srdce přeji a otcovsky radím.

www.vojtechkodet.cz

Ohlášky:

- ☸ Od pondělí 11. V. je povolen počet účastníků bohoslužeb do 100 osob. Vzhledem k tomu, že je potřeba dodržet odstup 2 metry, stále bude počet účastníků nedělních bohoslužeb omezen. Prosím všechny farníky, aby nenavštěvovali bohoslužby v jiných farnostech, pouze ve své domovské!!! Bohoslužby v týdnu již budou dle tradičního pořadu bohoslužeb. Změna bude o nedělích v Hustopečích n/B, kdy ranní mše sv. v 8 hod. bude pouze pro farníky z filiálních vesnic, které patří do farnosti (Dub, Milotice, Poruba a Vysoká – řazeno abecedně) a to v počtu 50 osob. Pro farníky přímo z Hustopečí bude mše sv. odpoledne v 15 hod. – rovněž pouze pro 50 osob. V Čermotině je maximální počet 40 osob. Ve Špičkách 30 osob. V Bělotině by neměl být problém ani v neděli, za předpokladu, že přijdou pouze místní farníci. Účast na bohoslužbě je třeba si domluvit u pověřené osoby: Hustopeče n/B – P. František (tel. 733 741 614), Čermotin – Pavel Šnejdrla (tel. 728 094 708) a Špičky – Karel Humplík (tel. 774 227 943). POZOR! Přednost má rodina těch, kteří mají intenci. Prosím tedy Vás, kdo máte v neděli danou intenci, abyste co možná nejrychleji, nahlásili počet osob, které se zúčastní bohoslužby pověřené osobě.
- ☸ Prosím ještě jednou všechny farníky, aby se do úplného zrušení omezení počtu účastníků bohoslužeb, neúčastnili mší svatých v jiných farnostech, ale pouze v jejich domácích!
- ☸ Nabízím májová čtení, které je možné najít na adrese: www.ihustopece.cz/obcan/farnost/ke-stazeni/

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 11. 5. do 17. 5. 2020

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 11. 5. <i>sv. Ignác z Lácóni</i>	Heřmanice	17:30	Na úmysl dárce
Středa 13. 5. <i>Panny Marie Fatimské</i>	Černotín	17:30	Za † Marii Pavelovou, rodiče a živou rodinu
Čtvrtek 14. 5. <i>sv. Matěje, apoštola, svátek</i>	Bělotín	17:30	Za † rodiče Kociánovy, živou rodinu a dvo
Pátek 15. 5. <i>sv. Žofie</i>	Hustopeče	18:00	Za živou a † rodinu Hubovu a Hrabínovu Za Valentína a Miladu Greforkovy a dceru Evu a za živou a † rodinu Gregorkovu, Dudovu a Klusákovu a za dvo
Sobota 16. 5. <i>sv. Jana Nepomuckého, svátek</i>	Černotín	17:30	Na poděkování PB za přijatá dobrodiní a za živou rodinu
6. neděle velikonoční 17. 5.	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Špičky	9:30	Za † Martu a Antonína Frydrychovy, rodiče a sourozence z obou stran, živou rodinu a dvo
	Bělotín	11:00	Za † Marii Dvorskou, živou a † rodinu a dvo
	Hustopeče	15:00	Za † Ladislava Horáka, 2 bratry, živou a † rodinu a dvo

SVĚTLEM PRO MĚ NOHY JE TVÉ SLOVO

aneb přečteme Písmo svaté za jeden rok

neděle 10. V. Joz 10-12 Ž 58	pondělí 11. V. Joz 13-15 Mdr 1-3	úterý 12. V. Joz 16-18 Mdr 4-6	středa 13. V. Reflexe	čtvrtek 14. V. Joz 19-21 Mdr 7-9	pátek 15. V. Joz 22-24 Mdr 10-11	sobota 16. V. Reflexe
---	---	---	---	---	---	---

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**

E-mail: farahustopece@gmail.com <https://www.hustopece.cz/farnost/>